

РЕШЕНИЕ

№ 201

София, 05 февруари 2019г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, трето наказателно отделение, в открито съдебно заседание на тридесети октомври две хиляди и осемнадесета година, в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАНИЕЛА АТАНАСОВА
ЧЛЕНОВЕ: МАЯ ЦОНЕВА
КРАСИМИРА МЕДАРОВА

при секретаря Н. Пелова
и в присъствието на прокурора Стелияна Атанасова
като изслуша докладваното от съдия Даниела Атанасова наказателно дело №
793/2018 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.420, ал. 2 от НПК. Образувано по искане на осъдения В. Н. Б., чрез защитника му - адв.Е. Д. за възобновяване на нохд №248/18г. по описа на Специализиран наказателен съд, 5 състав.

В съдебното заседание пред касационния съд представителят на ВКП изразява становище, че искането е неоснователно, поради което следва да бъде оставено без уважение. Намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при одобряване на споразумението. Изразява становище, че по делото липсват доказателства, сочещи на безпристрастност и предубеденост на съда, които да са основания за отвод. Също така липсват данни както страните по споразумението, така и съдът да са обсъждали въпросите, касаещи приложението на чл.25 от НК. Ето защо, моли искането за възобновяване да бъде оставено без уважение.

Адвокат Ч., защитник на осъдения, пледира за уважаване на искането за възобновяване по изложените в него съображения. Счита, че постигнатото споразумение противоречи на закона и морала. Намира, че са нарушени правата на подзащитния й, тъй като периодът на извършване на деянията е различен от този посочен в диспозитива на обвинението. Това несъответствие е довело до приложението на чл.68 от НК. Твърди, че съдът и прокурорът не са разяснили на подсъдимия, че ще бъде приведено в изпълнение наказание, наложено по друго наказателно дело. След подаване на искане за групиране на наказанията Б. установил, че е бил “въведен в заблуждение” и няма да изтърпи остатък от двадесет и пет дни, а ще бъде приведено в изпълнение наказание лишаване от свобода, наложено по друго дело. Защитата намира за нарушение на закона и факта, че подсъдимият е бил обвинен за държане на високорискови наркотични вещества – кокаин, в големи размери, а стойността на наркотичното вещество е 25,01лв., което не покрива критериите на квалифициращия признак “големи размери”. Моли на основание чл.422, ал.2, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.2 от НПК наказателното производство да бъде възобновено.

Осъденият В. Б., редовно призован, не се явява.

Върховният касационен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Атакуваният по извънредния способ съдебен акт е от категорията на визираните в чл. 419 от НПК и чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК. Определението на Специализирания наказателен съд, с което е било одобрено споразумение, постигнато между подсъдимия, защитника му и прокуратурата е влязло в сила, като не е било проверявано по касационен ред. Искането е направено в законоустановения срок по чл.421, ал.1 от НПК и от лице, притежаващо активна легитимация.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

В Специализирания наказателен съд е било образувано нохд №248/18г. по реда на Глава двадесет и девета от НПК.

В производството по чл.382, вр. чл.381 от НПК, петимата обвиняеми и техните защитници са постигнали с прокуратурата споразумение за решаване на делото.

С определение от 06.02.2018г., Специализираният наказателен съд, 5 състав е одобрил споразумението и е прекратил наказателното производство по нохд № 248/18г./16г., водено срещу подсъдимите В. С., В. Б., А. Д., Й. П. и О. К.. По силата на одобреното споразумение, което е окончателно и не подлежи на проверка от горните инстанции подсъдимият В. Н. Б. е бил признат за виновен, както следва: 1. в това, че за времето от неустановена дата в началото на януари 2014г. до 09.11.2016г. на територията на [населено място] е участвал в организирана престъпна група, с ръководител В. С. и участници – В. Б., Й. П., О. К. и А. Д., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл.354а, ал.1 и ал.2 от НК, поради което и на основание чл.321, ал.3, пр.2 и пр.3, т.2, вр. ал.2 от НК и чл.55, ал.1, т.1 от НК/без да са налице многобройни или изключителни смекчаващи обстоятелства/ му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца; 2. в това, че на 09.11.2016г. в [населено място],[жк], [жилищен адрес] без надлежно разрешително е държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество-кокаин, с общо нетно тегло 0, 157гр., на обща стойност 25.01лв., като деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл.354а, ал.2, т.1, пр.2, вр. ал.1 от НК и чл.55, ал.1, т.1 от НК/без да са налице многобройни или изключителни смекчаващи обстоятелства/ му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и пет месеца.

На основание чл.23 от НК е определено едно общо и най-тежко наказание, а именно лишаване от свобода за срок от една година и пет месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим.

На основание чл.55, ал.3 от НК, страните са се съгласили на обв.В. Б. за престъплението по чл.354а от НК да не бъде налагано наказание “глоба”.

Постигнато е споразумение и по отношение приложението на чл.59 от НК и направените разноси.

В разпоредбите на Глава двадесет и девета от НПК е предвидена една от възможните диференцирани процедури за развитие и приключване на наказателното производство, а именно решаване на делото със споразумение. Този институт е въведен като приемлив компромис между интересите на държавното обвинение от една страна и обвиняемия/подсъдимия от друга.

Споразумението, което се изготвя в писмена форма, следва да съгласува насрещните волеизявления на страните - обвинението и защитата, по въпросите, визирани в чл. 381, ал. 5 от НПК.

Обвиненото лице признава фактите по обвинението и своето виновно поведение, приемайки да му бъде наложено наказание, договорено по вид и размер между неговия защитник и прокурора, като се отказва от процедурата по разглеждане на делото по общия ред в съда, в която прокурорът е длъжен да докаже неговата вина. В замяна обвиняемият/подсъдимият очаква по-благоприятно наказателноправно третиране.

В процедурата по Глава двадесет и девета от НПК е налице и специфика на ролята на съда. Докато в останалите особени производства, предвидени в Част пета на процесуалния закон, както и в това по общия ред, съдът е длъжен сам да изследва въпросите по чл.301 от НПК и да постанови мотивиран съдебен акт, в производството по цитираната глава на НПК, макар и да е арбитър на правния спор, той само упражнява контрол върху начина, по който са решени въпросите по чл.381, ал.5 от НПК и то в обсега на правомощията си по чл. 382, ал. 7 от НПК.

Когато съдът намери, че споразумението не противоречи на закона и морала, го одобрява с определение без да излага мотиви за това.

Настоящият съдебен състав не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при решаването на делото със споразумение, довели до ограничаване правото на защита на осъдения Б., който изрично е заявил, че разбира в какво е обвинен, признава се за виновен, съгласен е с наложените му наказания, разбира последиците от споразумението и че то има силата на присъда, и доброволно го е подписал, като се е отказал от съдебно разглеждане на делото по общия ред. В тази връзка неоснователна се явява заявената претенция на защитата, че не му били разяснени последиците от споразумението и по-точно такива, свързани с приложението на чл.68 от НК. Следва да се отбележи, че съгласно трайната съдебна практика решаването на делото със споразумение е правна възможност, а не право на обвиняемия/подсъдимия. В настоящия случай В. Б. се е възползвал от тази правна възможност – разглеждане на делото по диференцираната процедура, като доброволно е приел условията и последиците от споразумението, което е удостоверил с полагането на подписа си и в присъствието на упълномощен защитник, като се е ползвал и от привилегиата да му бъдат наложени и за двете престъпления наказания при условията на чл.55 от НК, без да са налице изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства. Неоснователно е твърдението, че на подсъдимия при обсъждане на споразумението е била разяснена възможността за групиране на наказанията му с такива, наложени по друго дело, при което той е знаел, че в резултат на това ще изтърпи само двадесет и пет дни, и едва в производство по кумуляция е узнал за приложението на чл.68 от НК. Освен, че по делото няма такива данни, въпросите по чл.25 от НК и чл.68 от НК не са сред тези, предмет на споразумението/чл.381 от НПК/. Следва да се посочи, че при сключване на споразумението страните са постигнали съгласие и по всички елементи от състава на инкриминираните на Б. престъпления, включително време, място и т.н. В този смисъл при одобряване на споразумението съдът не е допуснал нарушение на закона и по-точно досежно доказателствената установеност на времето на действие на организираната престъпна група, участник в която е осъдения Б..

По-нататък в искането за възобновяване като процесуално нарушение се сочи отказа на съда да се отведе от разглеждане на делото, на основание предубеденост. Отводът е бил поискан от адв.Г., защитник на обвиняемия В. С., с твърдения за данни, че служител на ГД “Б.”, участвал в операцията по задържането на С. се намира във фактическо съжителство със съдията по делото. Това оплакване не подлежи на разглеждане от настоящия състав, тъй като излиза извън рамките на допустимата проверка. По отношение на последната на основание чл.426 от НПК са относими разпоредбите на касационното производство. Нормата на чл.349, ал.3 от НПК сочи, че извън прокурора, останалите страни могат да подават жалби, когато са нарушени техните права и законни интереси. Производството по възобновяване в случаите по чл.422, ал.1, т.5 от НПК по своята същност представлява “квази касація” и осъденият следва да релевира основанията по чл.348 от НПК, които да сочат на нарушени негови права и законни интереси. В случая в искането защитата се позовава на нарушения, свързани с права на друг обвиняем, а не на осъдения Б., поради което за него липсва правен интерес да иска възобновяване на основание горепосоченото процесуално нарушение. Горното не се променя и от факта, че останалите защитници, сред които и този на Б., са заявили, че поддържат искането на адв.Г., тъй като същото е било направено във връзка с предпоставки, касаещи друг обвиняем по делото.

Невярно е твърдението, че осъденият Б. е бил обвинен и се е споразумял за извършено престъпление по чл.354а от НК при квалифициращ състав “големи размери”. За да поддържа това твърдение защитата се позовава на цифровото изписване на правната квалификация на престъплението – чл.354а, ал.2, т.1, пр.2, вр. ал.1 от НК. В разпоредбата на ал.2 на чл.354а от НК са установени различни квалифицирани състави. Използваната законодателна техника е довела до създаването на една усложнена разпоредба, включваща квалифициращи признаци, регламентирани в изречения, предложения, точки, но съдебната практика е последователна и непротиворечива относно правилното тълкуване на тази норма, което е предпоставка за вярно квалифициране на съответните деяния. В настоящият случай цифровата квалификация на деянието е могла да бъде по-прецизно отразена, но в никакъв случай тя не сочи на квалифициращ признак “големи размери”. Нещо повече в споразумението текстово обвинението е изписано прецизно, точно и ясно, поради което не са налице каквито и да било съмнения, относно престъплението по чл.354а от НК, за което Б. се е признал за виновен.

Предвид изложеното, касационният съд не констатира основания за възобновяване на производството, отмяна на определението, с което е одобрено споразумението и връщане на делото за ново разглеждане.

Водим от горното, ВКС, трето наказателно отделение

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения В. Н. Б. за възобновяване на производството по нохд № 248/18г. по описа на Специализиран наказателен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: